

KREŠŤAN

POLITICKÉ A SPOLOČENSKÉ KATOLICKÉ NOVINY
VYCHÁDZAJÚ KAŽDÚ SOBOTU NA ŠESTNÁSŤ STRANÁCH.

<p>Predplatná cena: Na celý rok --- 4 koruny --- hal. Na pol roka --- 2 " --- " Na štvrt roka --- 1 " 20 " <i>Jednotlivé číslo 8 hal.</i></p>	<p>Zodpovedný redaktor: Dr. ALEXANDER ERNSZT, páp. komorník. Majiteľ a vydavateľ: JAN MOLNÁR.</p>	<p>Redakcia a vydavateľstvo: Budapest, IV. ker., Ferencz-József-rakpart 27. szám. sem sa majú posielat' predplatky, jako dopisy do novin ohlásky a náhodné reklamácie. Cena jedného 5 stĺpcového nonpareill riadku 30 hl. Rukopisy sa naspak nedávajú.</p>
--	---	--

Vítazstvo kresť. ľudovej strany v krajinskom sneme.

Veľká porážka židovských freimaurerov.

Čo si už dávno zaslúžili, to dostali v sobotu dňa 4. apríla v krajinskom sneme. Kresťanská ľudová strana náležite vyplatila židovských freimaurerov a jejich spojencov. Nazdávali sa, že môžu urobiť čo chcjú a že bez jejich dovolenia nikto ani slobodne dýchať nesmie. V novinách, na krajinskom sneme a pri každej príležitosti vo verejnom živote brízgali najnehanebnejším spôsobom na katolíkov; na tých katolíkov, čo ich emancipovali, čo ich trpeli a dívali sa posiaľ so založenými rukami, ako úbohý ľud kresťanský zdierali, vyžierali a vyciavali do poslednej kvapky krve. V sobotu konečne bola príležitosť k tomu, že od kresťanskej ľud. strany dostali, čo hľadali.

Príčina hroznej porážky židovských freimaurerov.

Čo zapríčinilo porážku židovských freimaurerov? Židovská nestydatosť, spárená s freimaurerskou vysokomyseľnosťou! Všestranne známy horlivý katolík, barón Alexander Barkóczy, v ministerstve výučby, radca ministerský pre triedu stredných škôl, požiadaný bol za svedka k jednému civilnému sobášu. Ako taký len na napomenutie zdvihol sa zo stolice, keď matrikár zasnúbencom predpísané otázky predkladal a ako verný katolík protokol civilného sobášu s odvolávaním sa na svoje katolícke presvedčenie nepodpísal. Ako dravci napadli pre toto baróna

Barkóczyho židovskí freimaureri v jejich novinách a žiadali, aby tohoto verného katolíka preto, že ako štátny úradník len na napomenutie matrikára pozdvihol sa zo stolice pri úkone civilného sobášu a že protokol nepodpísal, odstránili z úradu. Aby cieľ svoj previedli a verného katolíka aj verejne biľagovali židovskí freimaureri, žid a freimaurer Ernest Bródy strojil sa v sobotu na krajinskom sneme interpelovať ministra výučby a kultu grófa Apponyiho. Pri tejto príležitosti si ale tak interpellant, ako aj freimaurerskí bratia náležite povylamovali jejich zuby. *Pred prenasledovaného štátneho úradníka postavila sa kresťanská ľudová strana a povedala: len cez moje telo smie bárs kto uraziť slobodu svedomia štátnych úradníkov.*

Toto odhodlané slovo už samo v sebe bola porážka pre židovských freimaurerov a jejich liberálnych spojencov. Cítili hneď v prvom okamžení, že volakedy hrozne prenasledovaná kresťanská ľudová strana prítomne nenie už viac samotná a v čas potreby tisíce katolíckeho ľudu vie na nohy postaviť ku obrane katolíckej zásady a napadnutej osobnosti. Kresťanská ľudová strana zvíťazila v krajinskom sneme nad židovskými freimaurermi a a tomuto vítazstvu tešiť sa majú katolíci celej krajiny. Kresťanská ľudová strana na sneme a za ňou mohutná organizácia Katolíckej Jednoty odrazia v budúcnosti vítazne všetky vzteklé nepady židovských freimaurerov a liberárnych nevercov.

Dejište vítazstva.

Dejišťom vítazstva kresťanskej ľudovej strany bolo zasadnutie krajinského snemu. Dvorana

bola z tejto príležitosti preplnená aj s pavlačami. Vyslancovia kresťanskej ľudovej strany, krom jedného-dvoch boli v zasadnutí všetci prítomní. Vyslanci židovsko-freimaurerskí zaujali v jednej hŕbe svoje miesta a boli tam: Samuel Kelemen, Samuel Bakonyi, Ludvik Beck, Lehel Hédervári, Vilhelm Sümegi, Jozef Kálosi, Ludvik Halász, Móric Szatmári, ku týmto sa pripojili: predseda snemovne Július Justh, Béla Barabás, Ernest Balloghy, Ludvik Olay a viacej vyslancov zo židovskej šľachty. Za interpellantom stál židovský demokrat Vilhelm Vázsonyi. Za týmto zaujali miesta viacerí z národnarských vyslancov. Z tohoto zostavenia bolo vidieť, že celú túto akciu zariadila židovsko-freimaurerská lóža, ktorá sa volá «Veľký Orient». Prišla konečne chvíľa interpellácii a pozdvihol sa k slovu:

Židovský freimaurer Ernest Bródy.

Predovšetkým poznamenávam — povedal — že ja o tej takrečenej Barkóczyho záležitosti s najväčšou objektivnosťou chcem pojednávať. (Veľký huk.) Nech mi je dovolené ešte aj to poznamenať, že by mi veľmi milé bolo bývalo, keby ma v prednesení tejto interpellácie ktokolvek iný bol predbehol. (Hluk a hnutie z lava.)

Ludvik Beck: Nikto sa na to nebral!

Ernest Bródy: Snáď nenie zbytočné označenie stanoviska, bárs sa ja nazdávam, že je to veľmi jednoduché. Rozpovie potom celú udalosť s tým doložením, že to má z novín «Az Ujság». (Smiech. posmešné výkriky: Ah!)

Jedon hlas (zo strany neodvislých): Nech žije Barkóczy!

Eugen Molnár (žid zo strany neodvislých): Trochu hlasnejšie to éljen z tejto strany.

(Na to veľká čiastka neodvislých nahlas začala éljenovať, ľudová strana sa tiež pozdvihla z miest, tleskala a volala demonstiatívne: nech žije Barkóczy!)

Ernest Bródy: Pokračuje vo vysvetľovaní udaju pred matrikárom.

Georg Szmrecsányi: Matrikár nemal právo od Barkóczyho žiadať, aby vstal zo stolicy. (Schvaľovanie.)

Predseda: Napomenie Szmrecsányiho.

Teodor Batthyány: Privátny človek. (Schvaľovanie.)

Ernest Bródy: Barkóczy demonštroval proti

sankcionovanému zákonu. (Obrovské hnutie a huk.)

Georg Szmrecsányi (skočí z miesta): Nenie pravda, nenie pravda! Vy demonštrujete! Rozumieme? (Obrovský huk.)

Predseda: Napomenul Georga Szmrecsányiho, že ho postaví pred immunitný výbor, jestli nebude ticho.

Jedon hlas (zo stránky neodvislých): Nedáme ho von!

Predseda: To si vyprosím.

Ernest Bródy: Uznava, že sa Barkóczy neprehrešil proti litere zákona. Nepodpísal ale protokoll s odvolávaním sa na svoje presvedčenie.

Gejza Polónyi: A či žid v sobotu podpíše protokoll?

Predseda: Napomenie Gejzu Polónyiho.

Ernest Bródy: Barkóczy odoprel úctu štátnemu odznaku. (Obrovský huk zo všetkých strán Domu. Protimlavy.) Nedrží ho za hodného, aby na tom mieste ostával, ktoré teraz zaujíma. (Posmech zo všetkých strán.)

Ján Molnár: Aha, to vám treba, pravda!

Otto Förster: Takej mizernej interpellácii som ešte nikdy nepočul.

Ernest Bródy: Pýta sa ministra výučby, či Barkóczyho ešte i ďalej ponechať chce v jeho terajšom úrade. (Hlučné výkriky: Nech žije Barkóczy!)

Zo všetkého bolo vidno, že židovské freimaurerstvo utrpelo hroznú porážku. Okúňali sa aj a nemohly ich rozveseliť ani časté napomenutia predsedajúceho Návayho, ktorý jednotajne napomínal k poriadku. Po utíšení hluku, v ktorom freimaureri vyzerali ako vodou obarení, zadal im poslednú ranu majstrovskou rečou svojou krajinský vyslanec kresťanskej ľud. strany:

Mikuláš Zboray.

Keby Bródy nebol interpelloval — povedal — nebol by ani on interpellovať, bo on o veľa za malicheřejšiu drží celú tú záležitosť Barkóczyho. Rozdúchali to a politický kapitál chejú z toho pre seba kuvať tí, čo medzi nami jestvujúci pokoj radi by porúchali. Prečo sa neohlásil Bródy vtedy, keď professor Kúfi verejne rozširoval socialdemokratické zásady? Prečo sa neohlásil vtedy, keď v shromaždení krajinských profesorov v Pätikostoloch, nechceli pri-

vítal zastupiteľa ministra, alebo keď ortodoksi-
 židia v sobotu nechcejú podpisovať protokolle
 pred súdmi? Či tí nedemonštrujú proti auktorite
 štátu? (Cez minúty trvajúce hlučné éljen a po-
 tlesk.) Keď ale Bródy spomína tu nacionálne
 farby, vtedy nech nezabúda na to, že on a jeho
 druhovia práve červenej zástave prisahajú ver-
 nosť. (Veľká väčšina snemovne stane z miest,
 éljenuje a tleska demonštratívne Zboraymu.)
 Vtedy vykúkalo koňské kopyto z vreca, keď
 Bródy žiadal, aby Barkóczyho z úradu odstrá-
 nili. To im je treba. (Hlučné schvalovanie.) Za-
 piera, že by pri civilnom sobáši slávnostné dej-
 stvovanie bolo predpísané. (Schvalovanie.) Dezi-
 der Szilágyi tiež to prizvukoval, že pri civilnom
 sobáši vytvorené má byť všemožné slávnostné
 dejstvom. (Výkriky: Tak je! Tak je!) Nespa-
 truje v tom rečník žiadne zneuctenie, keď pri
 civilnom sobáši stránky nestanú hore zo stolic,
 bo je to len jednoduché uzavretie smluvy. Áno,
 sú pády, keď matrikár môže žiadať, aby stránky
 hore vstaly pred ním, je to vtedy, keď pred ním
 prisahu zkladajú. V tomto páde ale nenie to na-
 riadené. Rozdiel robia v tomto ohlade tak zá-
 kon, ako ministerské nariadenie, preto Bródy
 nech sa naučí tento zákon. To hovorí Bródy, že
 od Barkóczyho nemožno oddeliť ministerského
 radcu, na to rečník to odpovedá, že od *Bródyho*,
krajinského vyslanca nemožno oddeliť žida. (Hlu-
 čný smiech a všeobecné schvalovanie. *Židovski*
vyslanci vo veľkom zúfalstve vykrikujú na Zborayho.
Celý objav tento spôsobil všestrannú veselost.) Spo-
 menut treba aj pokračovanie matrikára Kapeza,
 pred ktorým sa toto udalo a ktorý o tom také
 chýry sdeľuje novinárom, ktoré sa nesrovnávajú
 s počestnosťou jeho stavu. (Hlučný potlesk.) Ne-
 trpíme to, aby kresťanská väčšina obyvateľstva
 jednostajne vystavená bola insultom, pýta sa
 ministra, či je náklonný obrániť slobodu svedo-
 mia. (Zdĺhavé hlučné výkriky a demonštratívne
 oslavovanie Zborayho.)

Minister výučby gróf Albert Apponyi.

V odôvodnenej odpovedi na interpellácie vy-
 slovil sa minister výučby s dôrazom a rozho-
 dne: Že obráni slobodu svedomia úradníkov.
 (Schvalovanie.) Bródy ale odpovedal, že ne-
 nie náklonný Barkóczyho preložiť. (Zdĺhavé
 schvalovanie a potlesky.)

Snemovňa a Zboray vzali v známosť odpo-
 ved ministra výučby.

Židovskí freimaureri a všetci, čo spolu s
 nimi držali a stavali sa proti katolicizmu, po
 odpovedi ministra výučby utekali zo snemovne
 s dlhým nosom.

Držme spolu katolíci, aby sme židovských
 freimaurerov a všetkých nevercov pri každej prí-
 ležitosti na hlavu porazili. Nad naším veľkým
 víťazstvom ale volajme radostne: Nech žije kre-
 sťanská ľudová strana!

Shromaždenia Jednoty katolí- ckeho ľudu.

Nedeľa dňa 29. marca. ustanovená bola ku
 vydržiavaniu shromaždení na území stolice hon-
 tianskej cieľom utvorenia Jednoty Katolíckeho
 Ludu. Tieto shromaždenia boli naskutku vydr-
 žiavané a Katolícka Jednota utvorená je už te-
 raz v celej hontianskej stolici. Ponevác ale Je-
 dnaota s každým dňom zmáha sa v obrovských
 rozmeroch jednotlivé shromaždenia, pre nedo-
 statok miesta nemôžeme obšírnejšie opisovať a
 prinútení sme podávať o nich len najkratšie
 zprávy.

Shromaždenia vydržiavané a utvorenie Je-
 dnoty Katolíckeho Ludu prevedné boli dňa 29.
 marca v nasledujúcich obciach:

Letykés, Ipolytölgyes a Kiskeszi. Veľké shroma-
 ždenia s utvorením Jednoty. Na shromaždení predsedal
 farár Jozef Petrás a zo stránky stredišťa rečník redaktor
 Karol Huszár.

Ipolynyék. Utvorujúce shromaždenie zahájil kaplán
 Franc Nasswetter. Rečníli dekan-farár Andrej Tihanyi
 a zo stredišťa redaktor Eduard Früchtl.

Selmeczbánja. V prítomnosti viacej tisíc ludu
 utvorená je s veľkým uduševnením Jednota Katolíckeho
 Ludu.

Selmecz-Istvánháza. Za miestneho správcu utvo-
 renej Jednoty vyvolený je jednohlasne farár Hlavaty.

Bélabánja. Pri utvorení Katolíckej Jednoty rečníli
 farár Franc Rehanek a učiteľ Jozef Czilder. Počet čle-
 nov je 201.

Helemba. V tvorujúcom shromaždení rečníli Béla
 Landauer, vyslaný zo stredišťa a farár Ján Ozorai.

Ipolyság. Do utvorenej Jednoty vstúpilo 250 čle-
 nov. Za miestneho správcu vyvolený je farár Aladár
 Schreiber a za jeho námestníka pravotár Eugen Plechló.

Termág. Miestny správca utvorenej Jednoty je orga-

nista-učiteľ Július Stiaszny a jeho námestníkom kostolný otec Peter Rák.

Drégelypalánka. Utvorujúce zasadnutie zahájil dekan-farár Michal Tretter. Za miestneho správcu vyvolený je dekan-farár Michal Tretter, za vodcov skupenín Peter Botka, Ján Kiss, Pavel Tóth, Michal Botka, Ambruš Kemenczei, Alojz Tóth, Eliáš Dobos.

Deménd. Pri prítomnosti veľkého počtu ľudu utvorená bola Jednota. Miestny správca je farár Štefan Pokorný, vodcovia skupenín sú: Štefan Székely, organista-učiteľ a Ludvík Polcsák.

Utvorená bola Jednota v hontianskej stolici ešte v nasledujúcich obciach: **Alsó- a Felső-Szemeréd, Szete, Bujta, Leléd, Gyerk, Egég, Szalatinye, Gölniczbánya, Hegybánya, Ipolyszécsen, Palást, Hontbörzsony, Bozók, Hontpereszlény, Szebeléb, Hontfüzesgyarmat, Hontnémeti, Domaháza, Magaslak, Gyökös, Szalla.**

Krom hontianskej stolice utvorená bola Jednota Katolíckeho ľudu dňa 29. marca ešte na nasledujúcich miestach:

Detta (stol. Temes). V utvorujúcom veľkom shromáždení rečnili: krajinský vyslanec kresťanskej ľudovej strany Edmund Beniczky, pravotár Schäffer, Anton Szendrő a Karol Rech. Utvorenie Jednoty bolo jednohlasne uzavreté.

Tolna-Tamási (stolica Tolna). Utvorujúce shromáždenie bolo na dvoch miestach vydržiavané. Na oboch rečnil tajomník Jednoty Štefan Haller. Členov zapísaných je vyše 100.

Högyész a Dúzs (stolica Tolna). V mene 200 členov poslané bolo telegrafické pozdravenie predsedovi Jednoty Štefanovi Rakovszkymu.

Ujpest. Vo veľkom utvorujúcom shromáždení rečnil krajinský vyslanec kresťanskej ľudovej strany a podpredseda Jednoty Mikuláš Zboray. Do Jednoty vstúpilo došiel 400 členov.

Ada (stolica Bács). Utvorená už miestna Jednota dňa 29. marca vydržiavala druhé shromáždenie, v ktorom miestny správca Árpád Szabó držal prednášku o pôste.

Hidaskürth (stolica Pozsony). Do utvorenej Jednoty vstúpilo 100 členov.

Somár (stolica Zala). Utvorenie Jednoty s početnými členami.

Törökbecse. Utvorujúce shromáždenie zahájil farár Anton Ambrus. Utvorenie bolo jednohlasne vyslovené.

Szölgyén (stolica Estergom). V utvorujúcom shromáždení, ktorému predsedal farár Imrich Ziskay, vstúpilo do Jednoty 55 členov.

Kolom (stolica Nyitra). Jednota utvorená bola dňa 25. marca. Za miestneho správcu vyvolený je dekan a farár Ladislav Fölöp.

Privigye (stolica Nyitra). V utvorujúcom shromáždení obrovských rozmerov dňa 29. marca vydržiavanom súčasťnili sa celá intelligencia a mešťanstvo mesta v úplnom počte. Prítomní boli: titulárny kanonik a me-

stny farár Teodor Móser, Adolf Abaffy a Kamil Loóky, slúžnovci; dr. Eugen Szkyesák, dr. Ján Czvikota, August Funk, Alexander Csapkay a Ján Szigeti, professori; Július Siska a Ignác Fieczel, kapláni; Béla Veress, Koloman Szathmáry, Ján Gramantik, Štefan Filó, Imrich Gregor starší a mladší, Štefan Kmetthy, Jozef Vigh, Jozef Sztancsek, Karol Martincsek, Peter Greszner, Koloman Steinhübel, Alexander Kalina. V shromáždení rečnili, ako sme to už v predošlom čísle spomenuli: Eugen Kiss, správca sporiteľne, krajinský vyslanec kresťanskej ľudovej strany Koloman Brestyenzsky, August Gramantik a Franc Rohács. Do utvorenej Jednoty vstúpilo 580 členov. Za miestneho správcu vyvolený je titulárny kanonik a mestský farár Teodor Móser.

Chrenócz (stolica Nyitra). Vo veľkom shromáždení súčasťnili sa horliví katolíci obcí: Brusnó, Lipník, Jajlovec, Nagy- a Kis-Csaus, Rásztocsno, Morovno. Za miestneho správcu vyvolený je miestny farár Franc Pszotka. Vodcovia skupenín sú rychtári patričných obcí.

Jóbaháza (stolica Sopron). Miestna Jednota utvorená je s 91 členami.

Csonoplya (stolica Bács). V utvorujúcom shromáždení vstúpilo hneď na mieste do Jednoty Katolíckeho ľudu 178 členov.

Veprőd (stol. Bács). 1120 horlivých veriacich súčasťnilo sa na utvorujúcom shromáždení. Do Jednoty vstúpilo 323 členov.

Hontnémeti. Utvorenie Jednoty s prístupím početných členov.

Ludnaté utvorujúce shromáždenia boli: v **Nagytusnád** (stolica Csik), **Zalamihályfa** (stolica Zala), **Békásmegyer** (stolica Pest), **Magaslak** a **Gyökös** (stol. Hont), **Stridó** (stolica Zala), **Sümege** (stolica Zala).

Érsekvadkert (stolica Nógrád). V utvorenej Jednote je poslal 154 členov. Za miestneho správcu vyvolený je dekan-farár Ján Bakos, za vodcov skupenín kaplán Gregor Teplan, Štefan Pnik, Štefan Urban, Ján Molnár, obchodník, Štefan Kürtössy a Štefan Darázs.

Hódság (stolica Bars). V utvorujúcom shromáždení rečnili: dekan-farár Jozef Fuchs, učiteľ Anton Leszmeiszter, baplán Rochus Reibbe a veľkostatkár Béla Korény. Do Jednoty vstúpilo 400 členov. Za miestneho správcu vyvolili dekana-farára Jozefa Fuchs, za jeho námestníka veľkostatkára Bélu Korényi.

Utvorujúce shromáždenia boli tiež aj v obciach: **Hosszupereszteg** (stol. Vas), **Bozók** (stolica Hont).

Za príkladom stolice hontianskej nech sa katolíci organizujú na území každej stolice. Len v sdružení a pevnom spolu držaní väzí sila. V terajších časoch, kde je toľko nepriateľov kresťanstva, potrebujeme pevného katolíckeho presvedčenia celých chlapov. Týchto ale vychová nám len Jednota Katolíckeho ľudu.

Kresťania kupujte len u kresťanov!

Pamiatka umučenia Kristovho je prekážkou hriechov.

Keby ľudia dobre poznali Pána Ježiša, neobrážali by ho tak opovážlive. Však to nenie skoro ani možnou vecou, aby človek vedel, čo činil a trpel pre nás Ježiš, a predsa aby ho nemiloval vrele.

Sami psi, čo zvery nerozumné, milujú a ochraňujú nás, a veď len bezcenné kosti hádzeme pred nich.

My sme ozdobení rozumom, a predsa nemilujeme horlive Ježiša, ktorý zo dňa na deň štedre nám udeľuje dobrodenia, milosti, zásluhy, zadosťučinenie, veci ku všetkému veľmi prospešné.

Jak útle a láskyplne sa chováme k priateľovi, jestli nám čo dobrého činí. Či tedy len proti Ježišovi máme byť tvrdí a nevďační?

Ktorý že z našich priateľov stal sa chudobným, aby učinil nás bohatými?

Ktorý že z našich priateľov privolil, aby bol ukrižovaný nám k vôli? Ktorý že z našich priateľov vylial krv za nás?

Jedine náš Pán Ježiš Kristus učinil tieto veci nám k vôli!

Jedna kvapka jeho predrahej a prevzáctnej krve by dostačila k vykúpeniu premnohých iných svetov. Aby ale tým zjavnejšou vecou bolo, v jak veľkej miere nás miluje, nezdráhal sa všetku krv vycediť za nás.

Malá boľasť, ktorú kto za nepriateľa a protivníka vďačne trpí, je vstave v lásku zmení hnev toho protivníka.

Calliroe hroznú nenávisť prechovávala proti Koresovi, bárs tento sa usiloval všemožne jeho rozpajedeného ducha ukrotiť. Keď ale Calliroe na smrť odsúdená videla, že Kores sám chce zomrieť miesto nej, následkom čoho bola vytrhnutá z hrdla smrti, svoju nenávisť zmenila v lásku, tak si ho zamilovala, že ho i do smrti chcela sprevádzať, aby sa tak tešiť mohla drahej prítomnosti svojho dôverného priateľa.

Aj my všetci sme boli odsúdení na smrť, nepriateľmi Krista sme boli. Kristus ale — aby nám ztratený život prinavrátil — podstúpil tie najbroznejšie muky, podrobil sa najnemilosrdnejšej smrti potupného kríža. A hľa, jako by vo svojom zomierajúcom stave k nám mluvil:

S Bohom, človeče, vďačne zomrem, aby si ty žil. A keby potrebné bolo, aj tisíckrát bych zomrel za teba, tedy ešte čože žiadaš odo mňa? Už je všetko dokonano; zretednejšie som nemohol dokázať svoju lásku k tebe, jako že som za teba zomrel; zdráhaš-li sa milovať mňa, tak aspoň v smrti mojej a pre moju smrť ma miluj. Keď som ťa ja miloval, prečo by si ma ty nemiloval?

Jestli toto pozorne rozvažujeme, zmeníme sa v duchu, nebudeme Ježiša hriechami zarmocovať, lež — jako Calliroe — svoju nenávisť zmeníme v lásku k Pánu Ježišovi.

Dr. Zpreserán.

POLITICKÉ CHÝRY.

Porady kresťanskej ľudovej strany snemovej.

Barkóczyho záležitosť v ľudovej strane.

Na ten chýr, že židovskí demokrati Barkóczyho záležitosť ešte aj na krajinskom sneme predniesť zamýšľajú, kresťanská ľudová strana snemová dňa 2. apríla o 7. hodine večer držala poradu, ktorej predsedal minister okolo osobnosti kráľa gróf Aladár Zichy a na ktorej prítomní boli: s. v. t. r. Štefan Rakovszky, Ján Molnár, Georg Szmrecsányi, Július Jánoky-Madocsányi, Ladislav Mednyánszky, Franc Buzáth, Franc Darányi, Béla Rakovszky, Edmund Beniczky, Alexander Ernszt.

Porada zaoberala sa s Barkóczyho záležitosťou a vyniesla jednohlasne nasledujúce rozhodnutie:

«Nakoľko by osvedčenie slobody svedomia a náboženských citov, ktoré v tomto páde nenie proti zákonom, z ktorejkoľvek strany napadnuté bolo, ku jeho obrane s celou odhodlanosťou povstane kresťanská ľudová strana».

Zaoberala sa potom kresťanská ľud. strana s vnútornými záležitosťami a za vonkajšieho člena prijatý bol gróf Edmund Somssich, veľkostatkár (Szécsénke). S tým sa zakončila dnešná porada.

Dňa 6. apríla o 6. hodine večer držala kresťanská ľudová strana druhú poradu vo vlastnom kruhu. Predsedal gróf Aladár Zichy, minister okolo osobnosti kráľa. Prítomní boli: gróf Ferdinand Zichy, Štefan Rakovszky, Otto Förster, Franc Buzáth, Ladislav Mednyanszky, Mikuláš Zboray, Ján Molnár, Alexander Simonyi-Semadam, Július Jánoky-Madocsányi, Georg Szmrecsányi, Karol Wildfeuer, Franc Csizmazia, Alexander Ernszt, Michal Artim, Dezider Ajtics-Horváth, Béla Csitáry. Nedostavenie sa vymluvili: Béla Rakovszky, Edmund Beniczky, Franc Darányi, Emil Gyuriss, gróf Gejza Majláth. Predmetom porady bola Barkóczyho záležitosť a požiadaný bol Mikuláš Zboray, aby v tejto záležitosti interpelloval na sneme.

Osvedčenie.

Noviny «Pester Lloyd» píšu v dnešnom večernom čísle, že ľudová strana, nevynímajúc ani kanonika Jána Molnára, baróna Barkóczyho známe a v novinách pretriasané postupovanie zazlieva. Dotyčno tohoto osvedčujem sa s týmto, že sa veľmi mýlia noviny «Pester Lloyd», lebo postupovanie baróna Barkóczyho ani ja nezazlievam, ani ho žiaden veriaci katolík nemôže zazlievať, ba žiadať musí, aby Barkóczymu podobne postupoval každý katolík.

Prosím spolu noviny «Pester Lloyd» o prevzatie tohoto osvedčenia.

Budapešť, dňa 2. apríla 1908.

Ján Molnár,

pápežský pralát, kanonik, krajinský vyslanec.

Nové podliactva.

Už v minulom čísle sme spomenuli to podliactvo, akým vedený «Slovenský Týždenník» zapríčinenie černovskej vzbury uvaluje na kresťanskú ľudovú stranu. Túto zprávu má «Slovenský Týždenník» údajne od jakéhosi Eugena Majera, redaktora na Čabe vychodiacich socialdemokratických novín, ktorý zatvorený bol v Segedíne a očul to vraj od sediacich tam národnárskych väzňov. V minulom čísle uverejňujú tú istú zprávu aj skalické noviny. Donášame tento výbuch šibnutého rozumu v celom obsahu, nech sa katolíci presvedčia, čoho je schopná nenávisť, pekelná zlosť a bezuzdná náruživosť. Zneje tá zpráva takto: «Ohľadom černovského krvepreliatia títo väzni sú toho náhľadu, že tú «vzburu» dľa vopred ustáleného plánu pripravili ľudáci-klerikáli a preto chceli silou-mocou posviacku kostola, aby sa ľud rozdráždil, žeby potom zástupcovia moei

mali príležitosť zakročiť so zbraňou. Dobre vedeli, že z toho povstane obrovský process, ktorý bude mať za následok, že mnoho slovenského sedliackeho ľudu dostane sz do žalára a do trestnice. Tým docielia to, že sa slovenský ľud na celom Hornom vidieku zastraší, že klerikálny nipport veselo bude môcť sprevádzať svoje mocnostenské chůfky menovite pri voľbách». — «Slovenskému Týždenníku» sme odpovedali a odpovedáme to aj prítomne, že také podliactva vymysleť a napísať mohol len opovrhnutia zaslúžený lapaj! Tú istú odpoveď dávame aj skalickým novinám. Pýtame sa ale spolu katolíckeho ľudu, s akým svedomím môže veriaci katolík do ruky vziať, čítať, snáď aj rozširovať také noviny, ktoré takéto podliactva a hnusné luhaniny roztrusujú? Je už skutočne na čase, aby sa katolícky ľud s opovržením odvrátil od novín, ktoré uverejňujú také podlé a ohyzdné zprávy, nech si ich lebo «Slovenský Týždenník» vymyslel, alebo skutočne napísal socialdemokratický žid Eugen Májer.

Bomba v krajinskom sneme.

Netreba sa lakať. Bola to bomba, ktorú doniesol na snem Milan Hodža. A bola ona taká strašná, že — ako on píše — mameluci usmievali sa nad ňou. Bolo to vraj do smiechu, keď Hodža predložil snemu jeho 164 modifikaačných návrhov, o ktorých sa nazdával, že zastaví nimi beh celého sveta. Na to zabudol myseľ, čo za osud majú v parlamentoch podobné návrhy. Nebola to teda bomba, čo Hodža do snemovne doniesol, lež kapustná hlava. Každá obštrukcia bez výhľadov na aký-taký výsledok je hlúposť. Dvaja-traja ničoho nevyobštrujú ani s Hodžovými bombami.

Údom Katolíckej Jednoty.

Rastieme zo dňa na deň. Náš počet sa dvíha na tisíce a tisíce. My sa radujeme a nepriatelia sa zviňajú, lebo vidia, že nastávajú iné — nové — časy. Časy to pre nás katolíkov blažené, pre nepriateľov ale nemocné, slabé a zimničné!

Teš sa tomu katolícka Slovač!

Raduj sa, lebo sa blíži tvoje «nové» vykúpenie!

Ktokoľvek si a nosíš meno katolíka, nesmieš chybovať v tábore Katolíckej Jednoty! Ak si už členom, hľadaj nových členov, id z dom do domu, pouč priateľa svojho a prived ho do Jednoty, daj ho zapísať, nech i on bude bojovníkom za zásady katolícke.

Len pár tisíc nás je v jedno, 3 mesiace, ako v jedno v kolíske živobytia Katolíckej Jednoty počíname žiť, a hľa nepriatelia naši, diabli v podobe ľudskej, už povstávajú proti nám, tu v snemovni, ako Bánffy, tu po novinách, ako socialdemokrati.

Ale sa nás len boja. Áno, majú sa čoho báť. Veď sila toľkých millionov katolíkov je ohromná. Ani brány pekelné ju nepremôžu.

Jedného Boha máme, jedného Krista, jedného pápeža, jedného kráľa, jeden Otčenáš, jedno Zdravas, jedno a to isté Verím Boha, jednu a tú istú vieru, jednu a tie isté sviatosti — budme teda i my katolíci našej drahej vlasti a to všetci do jedného: chlapy, ženy, mládenčí a dievky, panny — jedni v jedno. v tábore Katolíckej Jednoty pod zástavou svätého kríža!

C. K., učiteľ.

BESEDNICA.

Nový pán kaplán.

(Dokončenie).

Pán kaplán prisadnul ku stolu a počal raňajkovať, lež čo raz odpil zo šialky, kostolníkova žena mu vždy z hrnčeka dolievala. Pozde prišiel na to pán kaplán, že šialku má vždy plnú, lebo s chuťou vyprával. Konečne na šibalstve tejto vďačnosti chutne sa zasmial, kostolník ho ale zahováral, hovoriac:

— Uvidíte, pán kaplán, že si nás obľúbite, tak jako ostatní.

Kostolníkova žena sa tiež do rozhovoru zamiešala, hovoriac:

— Aj najposlednejší pán kaplán, ktorý bol pred vami, keď odchodil od nás, plakal, kým len nezašiel ku červenému krížu.

— Bol to mocný a príjemný spovedelný otec! Síce celý človek bol len malej postavy, keď išiel pre Svätosť Oltárnu, musel si stať na stolček; aj pluvial sa mu vláčil po zemi, keď bola processia... ale kázne mával vznesené, oh, ale veľa razy nás rozplakal...

Kostolník vedel vychvalovať.

— Ťažko by bolo bývalo nájsť v ňom to silné slovo!... dobre vydať hlas!

Všetko toto veľmi sa páčilo novému pánu kaplánovi. Nevedel, čo je to, čo mu dušou prechodí; čosi také mäkké, také uzdravujúce. Vstúpil do celkom nového sveta, do nového povetria, kde nehovorila o nemoci, nepretriasajú nerest, nepoznajú tó chvenie, ktoré sa na veky to pýta: jaj, či je slobodno toto jest... Jako vedel, za okamih takto vykriknul jeho duch:

— Bože môj, kedy to bolo, keď mi tak dlho neprišlo na rozum, že som nemocný!

V druhom okamihu už ho chytili medzi seba kostolník a jeho žena, hovoriac:

— Nech sa páči!... Buchty!... Neráňte sa dať ponúkať!...

A on sa chytil do praclíkov a vajec. Takú dobrú chuť mali a aj títo dobrí ľudia boli takí zdraví, ktorí mu to všetko tak vďačne dali, ktorí tak zaobchádzajú s ním, jako so zdravým človekom.

Pozdejšie kostolník pošepnul svojej žene, žena slúžke, tá potom utekala a v nasledujúcej minúte tam bol aj pán rector. Bol to tučný a silný človek; hrubý jeho kuk ledva sa mu vmestil do košele. Kaplán sa vyhovárať, že ešte nebol u nich. Rector pochopil vylúčenie, rieknuc:

— Však bude aj na to príležitosť.

Potom ale aj pán rector dal sa do jedenia, teraz už aj on ponúkal pána kaplána.

Pán kaplán sa akosi neobyčajne cítil. Neopovážil sa to povedať, že je nemocný, to nenie slobodno! Síce jako navyknul na toto vylúčenie sa!... Včuť sa ale neopovážil, tak si myslel, klamal by, jestli by povedal. Medzi takýmito zdravými ľuďmi nenie možné, aby on bol nemocný. A nevdojak zase zahryznul do praclíka a chválil...

Slnko už bolo vysoko, keď nový kaplán išiel po ulici domov. Úzke jeho prse tak čosi napínalo: šteklivá túžba... letieť, bežať, utekať v tomto peknom svete, ktorý mu včuť hovorí o zdraví. Cítil kostolníkovu tvrdú a mäsitú ruku, videl jeho okrúhle plecica, ktoré vykukaly z rukáva na košeli.

— Život, pekný život! — vykriknul dlho potlačený jeho duch a fahal do seba pachtivo a zdíhava prez nos čisté povetrie, ktoré do dediny prívetivo nahnal vietor z poľa. — Jaká je to sloboda, — pýtal sa, — z ktorej obava a fantázia život utvorila?...

A minulosť, jako ťažký sen objavila sa pred ním, z ktorého precítnul. Oh, jako striehol na lekára, na jeho slová, úpravy, jako sa triasol, keď jedol, jako zprevádzala trápna myšlienka jeho sen a precítnutie; toto mu škodí, to mu škodí, toto nesmie jest, to nesmie jest... Potom kúpeľ, to biedne miesto, ktoré ličil s barvou spasenia! Jaká bezpráznosť, jaké hlavu lámajúce nič nerobenie! Kde týždne pochováme so sožierajúcim túžením: Vyzdravieť, vyzdravieť! A na krky si zavesíme s tisícásobnou farchou zúfalé povedomie našej nemoci. Do každého nášho kroku kričí naša nehoda, pri každom glgu nehoda nám stíska hrdlo. Do podrobna rozoberieme našu nemoc a každý malý šlah len preto párame, žeby sme z jedného zúfania tisíc urobili.

O všetkých nehodách, úzkostach a zúfalstvách hovoríme medzi sebou, presadíme ich jeden druhému do duše, jako tisíc a tisíc jedovatých semien, z ktorých sa zrodia nové zúfalstvá!... Všetkému tomuto je koniec, áno koniec!

Malé deti povyskakovali z piesku a bozkávaly mu ruky, obed nesúce devy — čerstvé, jako ranná rosa — chválily Pána Ježiša; mládenci z voza usmievajúc sa, vdíhali klobúky, pozdravujúc pána kaplána, a ich plná tvár sa leskla na slnku,...

— Zdravie, zdravie! — všetko toto vykrikalo.

A keď nový pán kaplán vyšiel z našej dediny, zložil klobúk, aby požehnané slnko pánilo jeho tvár a bozkávalo jeho vlasy a veselo si pohrával s dáždnikom, na ktorý sa povčuť pri každom kroku oprel.

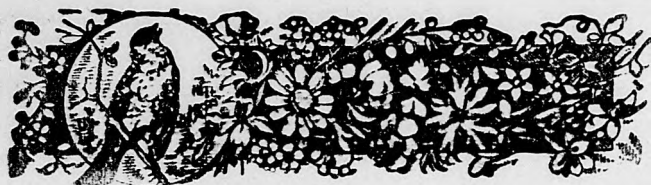
Keď ale prišla nedela, s horúcou blaženostou kázal veriacim našej dediny o добрote Božej.

Veriaci to povedali:

— Pecná bola táto prvá kázeň, len ešte nevie vydať hlas, jako ten predošlý náš pán kaplán. Ale časom aj tento dozreje!

Jožinka.

Zadovažujte predplatiteľov pre «Kreštan»!

CHÝRNIK.

Kráľ a Veľký týždeň. Jeho veličenstvo kráľ, ako z Viedne oznamujú, tohoto roku po prvý raz sa nezúčastní na slávnosťach, ktoré sriaďujú vo Veľký týždeň. Pri umývaní nôh v Zelený štvrtok jeho veličenstvo nebude prítomný.

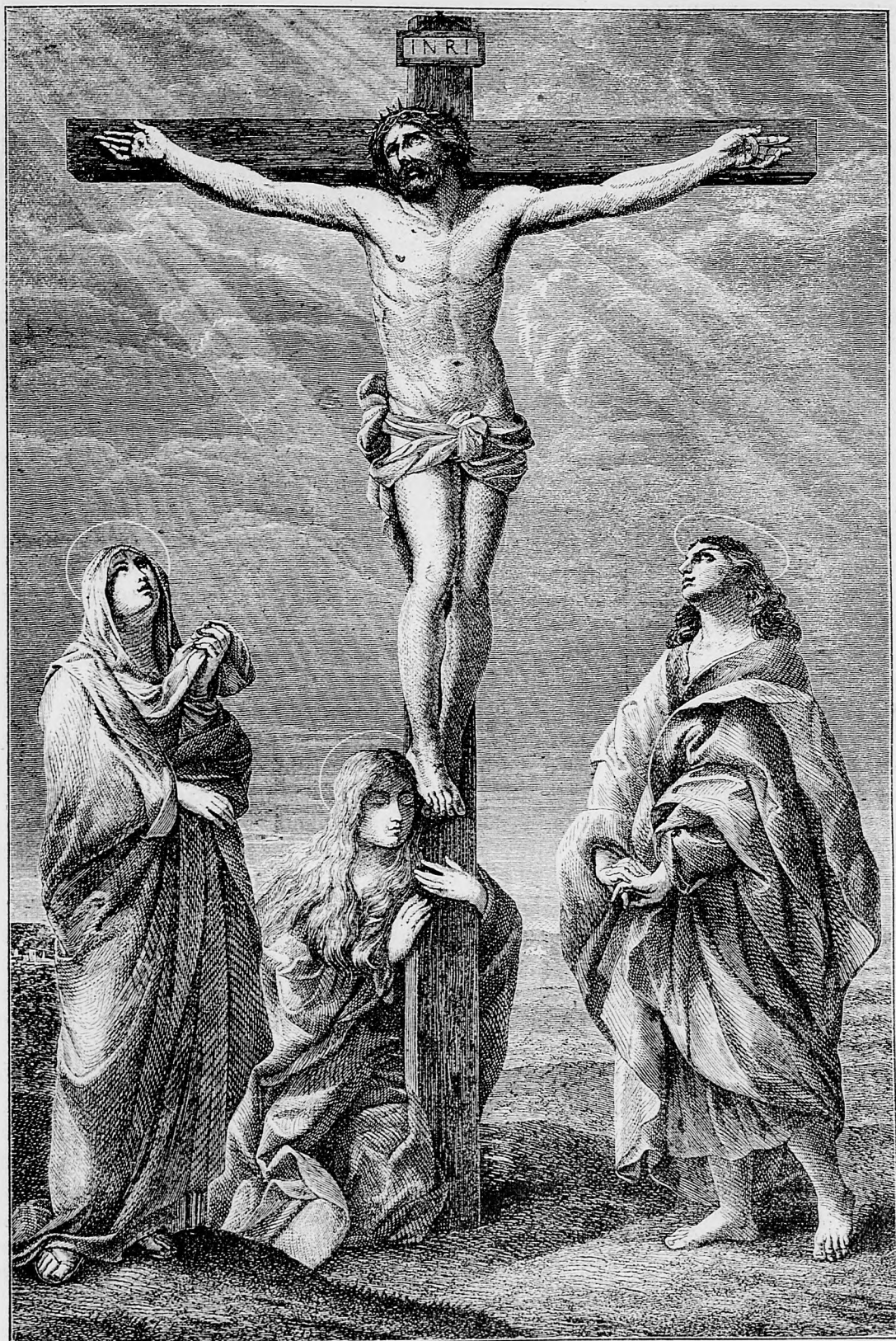
Oslavovanie spišského biskupa. Jágerský kresťanský priemyselný kruh dňa 29. marca vydržoval mimoriadne valné shromaždenie, ktorého jediným predmetom bolo oslavovanie spišského biskupa Alexandra Párvyho z príležitosti podlého osočovania jeho osoby. Veľká dvorana priemyselného kruhu preplnená bola obecenstvom, v ktorého radoch zastúpená bola každá vrstva obyvateľstva mesta Jágru. — Po zahajujúcej reči predsedu Bélu Balkayho Imrich Breznay v oduševnenej reči nastínil zásluhy biskupa Párvyho a navrhol, aby priemyselný kruh, ktorého je osvietený pán biskup čestným členom, svoju hlbokú poklonu a prítulnosť v oči nehodným a nespravodlivým nápadom v prípise, cestou deputácie vyslovil biskupovi. Valné shromaždenie návrh s jednohlasným oduševnením prijalo a uzavrelo, že prípis odovzdá osvietenému pánu biskupovi z viac členov pozostávajúca deputácia. — Rim.-kat. obyvatelia Kežmarku z tej príležitosti, že pána biskupa Párvyho posledne viac prefikanych žien podlým spôsobom osočovalo, vydržovali ľudové shromaždenie, na ktorom oslavovali p. biskupa. Prépošt-farár Franc Laučík vzletnými slovami nastínil biskupovo spasonosné účinkovanie. Ľudové shromaždenie uzavrelo, že pošle ku biskupovi veľkú deputáciu, ktorá bude tlumočiť poklonu a lásku katol. veriacich mesta Kežmarku. Aj ostatné spišské mestá chystajú sa dať pánu biskupovi skvelé zadostučinenie.

Chýry z biskupstva košického. Osvietený pán biskup dr. August Fischer Colbrie na prezentovanie baróna Fridricha Waldbott-Bassenheim, ako patróna, vymenoval za administrátora na faru do Erdököváli dvorného kaplána Adorjana Z. Dienes, na jeho miesto za kaplána poslaný je Ján Molnár. — Katolícky spolok tovaryšský vydržoval dňa 29. marca svoje 19. riadne shromaždenie ročné pod predsedníctvom osvieteného pána biskupa. Spolok tento dľa osvedčenia pána biskupa najkrajšie účinkuje ku duševnému a hmotnému blahu katolíckych tovaryšov, dľa slov pána biskupa mali by preto spolok tento tie najširšie vrstvy katolíckeho obecenstva čo najvýdatnejšie podporovať. — Košický výbor krajinskej ochrany opustených detí vydržoval dňa 29. marca svoje shromaždenie. Shromaždeniu predsedali: pani županová Ladislavova Szalay a osvietený pán biskup. Prítomní boli: predseda krajinského sväzku obrany

barón Leopold Edelsheim-Gyulay a početní hostia zo stredišťa a zo súseďných stolíc. Opateru a ochranu opustených detí vrele odporúčali obecenstvá všetci rečníci, čo o tomto predmete v shromaždení slovo pozdvihli. Na počtu hostov dal osvietený pán biskup obed, ku ktorému povolané boli notability sväzku ochrany. — Košický robotnícky kresťanský spolok vydržoval dňa 29. marca tiež svoje shromaždenie, v ktorom pani Maria Otresovszky ako predsedníčka, do úradu slávnostne uvedená bola. Osvietený pán biskup prítomný bol aj na tomto shromaždení a novú pani predsedníčku krásnou rečou odporúčal členom spolku. — Autonomický katolícky kruh držal shromaždenie dňa 1. apríla, na ktorom ustanovili, aké zábavy budú dávať členom cez leto. — Barnabáš Toszt, biskupský notár a Jozéf Téglási, farár z Humbergu, ako údovia misijnárskeho spolku košického biskupstva s krásnym výsledkom držali sväté misie v Polyi. Ku svätým misiám dostavilo sa mnoho národa aj z okolia. 800 veriacich pristúpilo ku sviatosti pokánia. Práca horlivých pánov misijnárov neostala teda bez spasonosného ovocia.

Núdzna o robotu v Amerike. Sdelili sme v inom chýre o obrovskej demonštrácii prácu nemajúcich robotníkov v New-Yorku, počas ktorej strhla sa medzi robotníkmi a policajtami bitka a hodená bola aj jedna bomba. Netreba si ale myslieť, že takéto prípady sú v Amerike zriedkavé. Vo veľkých mestách Spojených Štátov demonštrácie prácu nemajúcich robotníkov sú na dennom poriadku, lebo hospodárska kríza, ktorá povstala následkom finančnej krízy, ešte vždy trvá, ba dľa spolahlivých zpráv je ešte väčšia. V Čikágu je o mnoho väčšia bieda než v New-Yorku. V Čikágu je 75.000 takých prácu nemajúcich robotníkov, ktorí už od predávna nemajú žiadneho zárobku, tak že ani bytné nevedeli vyplatit a teraz nemajú príbytku, túľajú sa po uliciach mesta. V meste St. Louis je asi 50.000 ľudí bez práce. Dobročinné ústavy nenie sú vstave ulaviť biedu nešťastníkov, čo ani nenie čudné, keď vezmeme do ohľadu, že popredné americké časopisy píšu, že v Spojených Štátoch severo amerických dva milióny robotníkov nemajú žiadneho zárobku. Tieto pomery sa v Amerike tak ľahko ani nezmenia, lebo pri všetkých odvetviach priemyslu nastalo všeobecné hľivenie. Dľa amerických zpráv v oceľovom a železnom priemysle badať síce isté polepšenie, nakoľko dôroba, ktorá následkom hospodárskej krízy o 50 percentov klesla, teraz znova zrástla na 65 percentov. Tomuto polepšeniu ale nemôže sa pripísať väčšia a radostná významnosť, ponevác v iných priemyselných odvetviach, menovite v textilnom priemysle hľivenie je všeobecné. V najviac fabrikách pracovný čas redukovali na polovicu alebo ešte nižšie. Viac fabrik dovedna 120.000 robotníkom o 10 percentov snížilo mzdu. Ponevác počet práce nemajúcich robotníkov je obrovský, spotreba vo veľkej miere klesla a preto ešte aj v tom páde, keby sa kríza nezaostřila, aspoň za 2—3 roky potrvá, pokým dôroba dosiahne ten stupeň, na ktorom stála v roku 1906.

Útok s bombou v New-Yorku. Z New Yorku oznamujú, že dňa 28. marca popoludní na námestí Union Square podarilo sa prekaziť všeobecné krveprelievanie. Útok zpáchaný bol nasledovne: Na Union Square vzdor zá-

Ježiš, ktorý si bol pre nás ukrižovaný.

Square jedon anarchista, menom Zelig Silberstein (žid) hodil bombu ktorá Silbersteina a jedneho jeho súdruha na kúsok ztrhala. Len náhode možno dakovať, že po-

kazu policie shromaždilo sa 20.000 práce nemajúcich robotníkov, aby sa ohradzovali proti mestskej vrchnosti, ktorá sa nepostarala dostatočne o prácu pre hladujú-

eich robotníkov. Policajný dozorca Bursild asi so 100 policajtami chcel zástup rozprášiť. Na vyzvanie polície väčšia časť robotníkov sa aj rozišla, ale mnohí robotníci spievajúc Marseillaise vyvinuli odpor. Zrazu asi 25 policajtov priblížilo sa ku jednej lavici, na ktorej sedel Silberstein. Náhodou jeden policajný úradník stupil Silbersteinovi na nohu, načo tento vyňal z vrečka bombu a celou silou hodil ju o zem, tak že bomba vybuchla. Bomba Silbersteinovi odtrhla obidve ruky a obidve nohy a zlomila mu aj niekoľko rebier, ale útočník ešte aj po týchto strašných ranách žil do toho času, že vedel udať svoje meno. Silberstein, keď ho viezli do nemocnice, zomrel. Jeho súdruha bomba hneď na mieste zabila. Policia po útoku zatkla piatich podozrivých ľudí a hľadá ich spoločníkov, lebo je tej mienky, že je reč o vopred ustálenom útoku. — Dľa jednej inej zprávy útočník bol ruský terorista (žid) Kohen, ktorý z New-Yorku rozširoval revolučné spisy. Našli uňho listy, z ktorých vysvitá, že teroristi chceli usmrtiť viac známych amerických millionárov, ako Morgana, Astora a Goulda.

Strach na jednej lodi. Z Londýna oznamujú, že na parníku «Leicester», ktorý viezol z Ameriky 400 navačujúcich sa vysťahovalcov, zväčša Uhrov, Rakúšanov a Rusov, dňa 28. marca nastal strašný zmätok, lebo parník zrazu pri ústí rieky Humber srazil sa s parníkom «Marages». «Leicester» sa síce len nepatrne porúchala, ale vysťahovalcov nebolo možno uspokojiť. Konečne kapitán vrátil sa s loďou do Grimsby, lebo sa obával, že vysťahovalci po ceste povstanú proti nemu a prinútiť matrózov, aby spustili ochranné člunky. Cestovatelia v meste Grimsby nechceli viac na túto loď sadnúť, darmo im hovorili, aby sa nebáli, že je na lodi všetko v poriadku.

Útok proti jednému kňazovi. Z Triestu sdeľujú, že 24 ročného kňaza Marsicha z Capo d'Istrie, ktorého len pred niekoľkými dňami vysvätili, v kostole sv. Justusa práve keď slúžil sv. omšu, jedon starší človek nožom napadnul, skriknuc naňho:

— Však sa ja vypomstím za korunného princa Rudolfa! — A nož pichol kňazovi do spodného tela. Nešťastného kňaza naskutku odviezli do nemocnice, kde hneď previedli na ňom operáciu. Útočníka, ktorý je pravdepodobne šialený, zatkli.

Návrat vysťahovalcov. Z Fiume oznamujú, že vysťahovalecká parolod «Slavonia» dňa 31. marca so 720 uhorskými cestovateľmi priplávala do fiumánskeho prístavu. Navrátiť sa vysťahovalci večer na osobitnom vlaku odcestovali do Budapešti.

Obete bane. Z New-Yorku oznamujú, že v Hanne v kamenouhelnej bani železnice Union Pacific udal sa výbuch, následkom ktorého dvaja baníci nešťastne pochodili. Nešťastníkom pospiechal na pomoc jeden oddiel ochrancov, ale vtedy sa udal novší výbuch a srúťvisie sa kamenné uhlie zasypalo celý oddiel ochrancov. Obávajú sa, že všetci ochrancí — počtom 70 ľudí — prišli o život.

Púť do Maria-Celly. Jako po iné roky, a síce už od 50 rokov, chodí processia z obce Chynorany a okolia na svetochýrne milostné miesto *Maria-Cell*, tak aj tohoto roku pôjde dňa 3. mája. V ten deň po odbavení svätých litánií pôjdu shromaždení pútnici z farského kostola chynoranského o 2. hodine ku železničnej stanici so slávnostným vystrojením, z kadiaľ o 2¹/₂ hod. odcestujú s vlakom do Sarluská-Üzbég. Tam sa presadne na iný vlak, ktorý ide cez Lipótvár do Prešporka. Po Prešporok možno sa ku processii pripojiť na ktorejkoľvek železničnej stanici. Do Prešporka dorazí vlak dňa 3. mája o 10. hodine večer, tam sa prenocuje na stanici a dňa 4. mája o 5. hodine ráno odovzdá sa batožina furmanom, po čom sa ide na svätú omšu do kostola prevelebných Pátrov Jezuitov. Ďalšiu cestu riadia vodcovia processie. — Všetkých ctených čitateľov «Kreštana» prosíme s týmto náležite, aby tento náš podnik k dušnému spaseniu veriacich a ku zvelebeniu Matky Božej maria-cellskej v najširších kruhoch ľudu kresťanského rozširovať a všemožne podporovať si nestážovali. Kto zúčastní sa chce na tejto processii marianskej, ten nech najneskôr do 25. apríla obráti sa na farský úrad alebo na *Antona Chrenko*, vodcu processie v Chynoranoch.

Trojčatá. Z Koložváru sdeľujú, že manželka tamojišieho malého priemyselnika menom Štefana Béniho porodila tri dievčatá. Novonarodzeniatka všetky žijú a sú zdravé.

Obeta roztopašnosti. Dňa 29. marca na rohu Aréna cesty a Lehel-ulice v Budapešti pouličný elektrický vozeň číslo 797. zadrľavil 10-ročného žiaka Franca Odora, ktorý v noci zomrel. Chlapec sa stavil so svojimi kamarátmi, že prebehne pred jachajúcou elektrickou železnicou. Takto sa dostal nešťastný chlapec pod kolesá, ktoré ho zadrľavily.

O barle chodiaci vreckový zlodej. Nebezpečného železničného zlodeja lapila minulý týždeň budapeštianska policia. V piatok 27. marca sa stalo, že kupec Adolf Löwy z Baňskej Bystrice cestoval do Budapešti. Bola noc a preto Löwy ľahnul si spať. Odrazu prebudil sa na to že mu ktosi kutre vo vreckoch. Naskutku zbadal, že mu zmizly zlaté hodinky a retiazka. Kupec spravil krik, načo z krádeže obviňovaného cestovateľa chytili. Tento sa s pohoršením ohradzoval proti upodozrievaniu a legitimoval sa prenájomnou kartou druhej triedy, ktorá bola vystavená na meno Bélu Franca Fáyho a Jozefa Spitzera. Dotyčného napriek protestovaniu odovzdali v Isaszegu žandarmerii. Žandári viedli do svojej kasárne chyteného človeka, ktorý nemal jednu nohu a nosil drevenú barlu. Medzi tým zlodej z kasárne nejako uvrzol. O úteku isaszegská žandarmeria upovedomila budapeštiansky hlavný kapitanát, z kadiaľ vyslali tajných policajtov, ktorí zlodeja pri isaszegských horách chytili. Zaviedli ho na hlavný kapitanát, kde vysvitlo, že zlodej je Desider Fábían, ktorý pre vreckovú krádež bol už sedemkrát trestaný a len vo februári vyslobodil sa z trestnice, kde sedel dva roky. Nebezpečného zlodeja zatkli.

Pre dedictvo. Z Lvova oznamujú, že tam minulý týždeň v noci barón Fridich Ehrenberg úžasným spôsobom vzal si život. Z Kijeva prišiel do Lvova, kde si najal byť v Georgovskom hoteli a tam cez oblok vyskočil na ulicu. Samovrah s dolámanými údami mŕtvy zostal ležať na ulici. Príčina samovraždy nenie ešte celkom ustálená, ale z jedného nedopísaného listu, ktorý v izbe zanechal, vysvitá, že si preto vzal život, pretože mal jednu pravotu pre dedictvo, ktorú ale prehral. Pri barónovi Ehrenbergovi našli veľkú summu peňazí a jeden pass vystavený do Ruska. Samovrah pravdepodobne do Ruska sa chystal ku svojmu ujcovi, s ktorým sa pravotil pre dedictvo.

Podozrivé fajky. Nedávno popoludní do obchodu Ignáca Bergera na fajky, nachodiaceho sa v Budapešti na Karolovej okružnej ceste v dome č. 24. zavítal jeden robotník a ponúkal na predaj 55 kusov fajok. Kupcovi bola vec podozrivá a preto fajky predávajúceho človeka oddal jednomu policajtovi, ktorý robotníka zaviedol na políciu. Tu ustálili, že dotýčený je práce nemajúci maliar izieh Georg Henzl, ktorý pre krádež a vlamanie bol už trestaný. Ponevác nevedel povedať, že kde vzal tie fajky, predbežne usadili ho do chládku.

DOPISY.

Zo Spiša.

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Velactený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie môjho dopisu v našom «Kreštane».

Ako verný syn svätej cirkve katolíckej nemôžem sa viac zdržovať, aby som nevyslovil svoje najhlbšie pohoršenie nad tými špatnými napadnutiami, ktoré sa teraz zo stránky «Ludových Novín» skoro v každom čísle nášmu osvietenému pánu biskupovi dostávajú. Ani žid, ani evanjelik nešpiní tak na svojich duchovných predstavených, ako «Ludové Noviny», ktoré sa opovážia ešte to luhať, že bránia čistotu viery katolíckej. To je veru pekné hájenie viery, keď zo všetkou silou a mocou, ba pekelnými prostriedkami sa usilujú celkom zničiť potrebnú vážnosť zákonitého nástupcu apoštolov a iných duchovných. Pravdu mal ten gazda, ktorý nedávno povedal, že tak sa zdá, že aj teraz už povstali falošní proroci, ako za časov Lutherových, ktorí pod kepienkou ľudomilstva a hájenia práv roztrhali chcu jedného od druhého a ľud pomaly odcudzil od zákonitých predstavených a tak od cirkve. Keď by farizejské «Ludové Noviny» a ich nejedni nesvedomití dopisovatelia mali dobrý úmysel, to by sa držali ôsmeho prikázania Božieho a

pred očima mali by vždy to, čo svetochýrny Spirago v druhom diele svojho «Kat. Ludového Katechismusa» hovorí: «Čím vyššia a vážnejšia je osoba, ktorej sa ubližuje, tým väčší je hriech». «Ludové Noviny» píšu, že sa veriaci ľud horší po domoch. A kto je tomu na príčine? Či nie zase «Ludové Noviny» a tí nesvedomití, pýchou naplnení buričia, ktorí v duchu týchto novín v tom nachádzajú svoju najväčšiu, ba jedinou radosť, keď môžu ľud huckať proti cirkevným predstaveným, pravda najviac sa usilujú — nakoľko im možno — v skryte to urobiť. Aj v Mafašovcach, ktoré zase spomínajú tie «Ludové Noviny», ktoré by sa veľmi boly tešily, keď by tamojší ľud tiež tak bol obišiel kostol, ako na Lúčkach, a tak v ústrety bol šiel svojmu večnému zatrateniu, už dávno by bol býval pokoj, keď by tamojších veriacich neboly ustavične búrily «Ludové Noviny» a ich poľutovania hodní otroci. Mafašovania mali veľmi dobrý chýr, ale následkom neprestajného búrenia natoľko zišli, že sa teraz už každému poriadnemu veriacemu kresťanovi zoškľivia. To, že Brtkovou vinou to bolo pred biskupom, — ako to tiež «Ludové Noviny» píšu — že jeho otec neprivilil, aby si meno premenil, je to najpodlejšie upodozrievanie a najhnusnejšie cigáňstvo. Všetko koľko je kňazov v našom biskupstve, ktorí majú čisto slovenské, alebo nemecké meno a zato sa im varu ešte ani jeden vlas neskrývil na hlave. A potom dobrý kňaz nikdy ani v najväčších súzeniach svojich nepovie, že odhodí reverendu, keď sa mu tá alebo iná žiadosť nevyplní. Podám tu ešte to, čo samé «Ludové Noviny» písaly v tohoročnom 7. čísle v dopise z Námestova. Od slova do slova toto tam stojí: «Dvaja svetárski kapláni: Brtko a N. vystrojili mu (reč je tam o bývalom slúžnom námestovskom Andrejovi Schallingovi) arabské skákanie na rozlúčenie. Tomu sa len dámy tešily, keď si s peknými kaplánmi mohly zaskočiť». Ináč čo sa mafašovskej fary týka, nielen samého Brtku odstránil osvietený pán biskup pre nedostatok synodálky, ale ešte aj dvoch iných kňazov. «Ludové Noviny» aj o Alexandrovi Fedor, farárovi v Landeku, to cigánia, že brez synodálky dostal faru. To je veru hnusné luhanie, lebo ten — v každom ohľade príkladného života kňaz — už pred viac rokmi so znamenitým výsledkom složil farársku zkušku. Zo skúsenosti znám, že on sa viac stará tak o duševné, ako aj hmotné blaho svojich slovenských veriacich, ako nejjeden prepriaty, slovenského smýšľania kňaz, lebo on — ako to aj každý svedomitý kňaz má urobiť — nevidí vo svojom farníkovi len Slováka, ale na obraz Boží stvoreného človeka a kresťana-katolíka.

To píše nútený svojim svedomím

Úprimný priateľ slovenského ľudu.

Od V. Rypnian.

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Velactený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie týchto mojich riadkov v našom obľúbenom «Kreštane».

Smutno píšem tieto riadky a ešte smutnejšie budú

ony účinkovať. Počúvame totižto, že sa náš pán farár, tento neohrozený privrženec našej drahej kresťanskej ľudovej strany na odpočinok chystá. Veľká ztrata by to bola pre nás, pretože sme už veľmi privykli naňho a je on dobrým olovekom, ktorý po vykonaní svojich kňazských povinností čítaniu vedeckých kníh venuje svoj prázdny čas. Škoda by ho bolo na odpočinku, lebo ešte ani 60 rokov nenie starý. Zrak síce má už veľmi slabý. Naša fara je veľmi bohatá. Kostol ešte bohatsší, tak že farský dom, kostolné peniaze daly do poriadku. Ja, čo bývalý rychtár, dobre viem o všetkých záležitostiach. Ináče u nás býva ticho, lebo máme prísnych, na svet súcích četníkov (žandárov). Pán učiteľ má veľmi trápne polozenie, ponež škola je malá a školopovinných detí je tu skoro dvesto. Máme dostať železnicu, ktorá by šla od Zbehov do Radošiny. U nás dobre stojí kresťanská ľudová strana; teraz už aj tí, ktorí dosiaľ vždy držali s tou hnusnou liberálnou stranou, sa bijú v prsia a sľubujú vernosť kresťanskej ľudovej strane. *Pekáčik.*

Richvald (Spiš).

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Ctený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie tohto môjho dopisu v našom milom «Kresťane».

Na 60-ročnú pamiatku dňa 15. marca r. 1848., keď strom slobody vykvitnul, mali sme dňa 23. februára v našej škole pod šikovným vedením nášho pána učiteľa Jozefa Oravetza divadelné predstavenie. Predstavilo sa: «15. marec». Osoby boli: Starého honvéda predstavil Ján Michna-Šimurda, Šándora Ján Bombara a Ilonku Juliška Oravetz, žiaci opakujúcej školy. Svoje úlohy veľmi dobre zahrali, nebolo na nich poznať, že po prvý raz vystupujú. Okrem toho divadelného predstavenia boli aj maďarsko-slovenské deklamácie a spevy. Deklamovali nasledujúce školské deti: Ján Szmolen, Štefan Michna, Michal Csencsak, Ján Bacsa, Štefan Szmolen, Ján Irha a Maria Csupka, všetci celkom smelo. Po tých prednáškach tancovaly školské deti pri muzike cigánskej s veľkou radosťou až do večera. Medzi tancom sem a tam tiež spievaly striedave maďarské a slovenské spevy.

Ako nie každodennú vec aj to spomnem, že sa u nás dvaja 70-roční starci-vdovci oženili. Jeden Jozef Nedoroscik má už 73 rokov, vzal si asi o 20 rokov mladšiu vdovu. Je to už starý ženich, ale jarí. S perom za klobúkom šiel do kostola, keď mal ohlásky a nedávno na jednom veselí za dva dni tancoval ani 20 ročný mládenec. Druhý Ondrej Nedoroscik má 69 rokov. Pri ňom je zase to zvláštne, že sa tá vdova, ktorú si vzal, toho istého roku a toho istého dňa narodila, ako on.

Ostatné fašiangy sme mali veľmi spokojné a krásne bez pijatiky, bez kriku. Po celé tri dni bola prevelebná Sviatosť Oltárna ku verejnej poklone vyložená a od veriacich aj usilovne navštevovaná. Cez všetky tri dni večer sme mali aj kázeň o Sviatosť Oltárnej, o jej častejšom navštevovaní a o nehodnom svätom prijímaní. Deti šly riadne do školy a striedave po dvoch navšte-

vovaly prevelebnú Sviatosť Oltárnu a skrúšene sa jej klaňaly.

Aj to sdeľujem cteným čitateľom «Kresťana», že naši krčmári — máme ich troch — appellovali proti uzavretiu obecného výboru, že by krčmy v nedeľu a vo sviatok celý deň celkom zavreté byly. Hladali gazdov, ktorí by sa tiež boli podpísali na appelláciu, ale — chvalabohu — v celej obci ani jedného nemohli najst. To je už veľmi dobrý znak. Sláva takým gazdom! Len vydržať v dobrom! Čo bude s tou appelláciou, o tom svojim časom tiež upovedomím ctených čitateľov nášho «Kresťana».

Počet členov Jednoty Katolíckeho Ľudu zase sa zväčšil. Do 6. marca bolo 53. údov. Milí spoluobčania, nasledujte tých, tu nemáte s čím odkladať. Vec je až súrna! Každý nech chce byť prvý!

Už som mal dokončiť tento dopis, keď mi na myseľ prišlo, čo som ešte počul, totiž že jednému trenčianskemu robotníkovi, keď sa z Jordanca do Podolínea viezol, na voze pri Schönvalde triročné dieťa zomrelo, ktoré potom v Toporci pochovali.

Nateraz dost, druhý raz zase dačo.

S kresťansko-ľudovým pozdravom! *Jeden občan.*

Z Otrokoviec.

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Ctený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie týchto mojich riadkov v našom «Kresťane».

So žiaľu plným srdcom sdeľujem cteným čitateľom «Kresťana», že náš mladý 40-ročný pán farár Jozef Ballon v mesiaci marci odobral sa na večnosť. Bol on u nás 12 rokov farárom. Všetky povinnosti koná teraz u nás horlivý pán farár vašardický Pavel Bednár, z akiaľ nedostaneme sem stáleho farára. Ľud vypráva, že sem dostať sa má ludanický pán farár dr. Pavel Jantauš, iní zase hovoria, že z Pešti pán kaplán Horváth sa dostane k nám, bude-li sa blásiť sem. Je tu dobrá fara, ani roboty nenie veľa a tak bude sa ich dost uchádzať o túto faru; tovaryš si žiada stať sa majstrom, tak aj kaplán sa usiluje stať sa farárom.

S Bohom!

Pozorovateľ.

Kysucké Nové Mesto.

Pochválen Pán Ježiš Kristus!

Veľactený Pán Redaktor!

Úctive prosím, ráčte v «Kresťan»-e uverejniť soznam nasledujúcich dohodincov nášho zhoreného a novovysväteného chrámu.

Tito dobrodincovia tým viacej sú chválihodní, lebo nepochádzajú z vyšších vrstiev spoločnosti a tak nedali zo zbytku svojho majetku, lež akožto robotníci v žilinskej súkennej fabrike z toho malého výrobku to obetovali, ktorý im je potrebný ku každodennému vyživeniu. Jestli Pán Ježiš pochválil tú vdovu, ktorá svoje dva haliere — celý svoj majetok — obetovala na oltár, zaiste sú aj títo chvály a božského požehnania hodní. Nech

im to dobrotivý Boh odplatí, ktorý povedal: «Blahoslavení sú milosrdní, lebo oni milosrdenstva dôjdu».

Pri sbieraní najväčšiu zásluhu majú: Ján Beláček a Fero Trajčik z Kysuckého Nového Mesta a sú nasledujúci:

Z Kysuckého Nového Mesta: Vdova Anna Kralik 4 koruny; Ján Gašinec 3 koruny; Fero Trajčik 2 koruny 10 halierov; Peter Majdak, Ján Hudina, Maria Panuška, Jozefína Hlucháň, Justina Duraňa, Jozef Huňák, Antonia Sladek, Sidonia Mazur, Justina Hohoš, Jozef Kubička, Ondrej Macašek, Ján Beláček po 2 koruny; Ján Fridrich, Štefan Panuška, Ján Bieleš, Anna Starek, Jozefína Bieleš, Apollonia Fratura, Jozef Vendrinský, Ludvík Majdak, Pavel Králik, Anna Holtan, Maria Skulec, Pavel Mazur, Jozef Mazur, Sida Becinec, Anna Mazur, Maria Mazur, Anna Hričovský, Paulina Králik, Jozefína Vendrinský, Apollonia Harvančík, Štefania Tabáček, Anna Čiganík, Maria Durana, Justina Kubišta, Anna Lukac, Maria Capko, Verona Capko, Paula Capko, Maria Šidlo, Anna Šurina, Štefan Smetana, Štefan Šidlo, Ján Lukač, Ján Šichman, Anna Sládek, Verona Sebená, Anna Vendrinský, August Mestický, Pavel Blaček, Kamil Židek, Anton Jakubčík, Vincent Glovňan, Paula Brojo, Maria Kolárik, Andrej Králik, Ján Lacko, Anton Šurman, Paula Bohúň, Maria Ozimin, Anna Čepela, Andrej Beláček, Štefan Kubička, Anton Hladnuch, Anna Povinský, Ján Mestický ml., Maria Horniš, Anna Červenec, Ján Slopek, Andrej Uhrecký, Ignác Galvanek, Ján Bálek, Jozef Galvanek, Ján Turza, Štefína Kišča, Juda Augustíny, Toňa Maslana, Jozef Brečkaji po 1 korune; Anna Capko, Justina Duraňa, Anna Šotkovský, Maria Budínsky, Hermína Očko, Maria Svrček, Zofia Slezan, Maria Višňovský, Beta Barčík, Zofia Palačík, Pavel Šurman, Maria Bieleš, Anna Illovský, Anna Kubička, Anna Škultéty, Júlia Sedlaček po 60 halierov; Anton Kubička 50 halierov; Peter Zeler 40 halierov.

Z Lieskovca: Adam Ondrejač, Štefan Sopek, Adam Vaňo, Štefan Minárik, Andrej Dupikala, Štefan Hruška, Juraj Šupal, Magdalena Frišo, Zuzanna Kekeli, Magdalena Fordi po 1 korune.

Dohromady tedy 120 korún.

Tieto peniaze obrátia sa na postavenie bočných oltárov, dľa žiadosti dobrodincov.

Všemohúci Boh, ktorému tieto obete priniesli, nech im to mnohonásobne vynahradí. Zároveň nech to slúži aj ku povzbudeniu tým, ktorým ľahšie padne niečo obetovať pre stánok Najvyššieho.

Koloman Szmda, dekan-farár.

Szinye.

Pochválen Pán Ježiš Kristus.

Velactený Pán Redaktor!

Prosím o láskavé uverejnenie tohto môjho dopisu v našom «Kresťane».

Od 21—31. marca mali sme v každej farnosti celého dekanátu obnovenie sv. missií pred tromi rokmi vydržiavaných. Pobožnosť túto odbavovali nám všestranne známi a vrele milovaní missionári P. Pavel Sylvester a P. Ondrej Csambál.

Pokiaľ budeme žiť, nikdy nezabudneme na tieto milostné a sväté dni. Národ sa u nás húfom hrnul do kostola, ktorý bol skutočne malý pre toľký ľud. Veriaci s hlbokou pozornosťou slyšali všetky kázne a cez celých desať dní i z najďalšieho okolia vo veľkom počte pospiechali ku pobožnostiam.

V každom ohlade bolo poznať, ako blahonosné účinkovali predošlé sv. missie na náš národ a terajšie poučenia a napomenutia poslúžia len k posilneniu dobrého predsavzatia nábožných.

Krome svätých missií bola aj veľká processia v sobotu dňa 28. marca popoludní, vedená z obce Szinye do Kojetia k úcte preblahoslavenej Panny Marie. Veľkolepú processiu túto viedol Adalbert Zaborovszky, prepoš, dekan a farár prešovský pod infulou pri assistencii okresných kňazov.

Druhá processia bola v nedeľu dňa 29. marca cez ulice obce s missionárskym krížom, ktorý posvätený bol pre filiálku Szinyeuhely.

Po radostných dňoch svätých missií nasledovala smutná chvíľa žalostného lučenia sa s vrelemilovanými pánmi missionármi. Pri reči, ktorú z tejto príležitosti veľkých zásluh a horlivý náš pán farár ku ľudu držal, nebolo suchého oka. Predstavení obce v mene obyvateľstva poďakovali sa za neunavené a spasonosné účinkovanie duchovným otcom a prosili ich, aby o 5 rokov pozneve prišli k obnoveniu svätých missií, čo oni aj ochotne prisľúbili, jestli že im všemohúci Boh dopraje zdravia a života.

Velebným pátrom missionárom, ponevác oni inej odplaty za namáhavé unovanie jejich nežiadajú, nech je odmenou naše srdečné poďakovanie a požehnanie i hojná odplata všemohúceho Boha.

Podobne nech prijmu naše vďaky i naši duchovní otcovia za ten duševný pôžitok, ktorý nám pripravili s usporiadaním svätých missií. My ale prosme všemohúceho Boha, aby z tejto sejby slova Božieho jednúce mali sme hojnú žatvu.

Šarišan.

Kto žiada požičku?

Kto na svoj majetok záložnú požičku mieni si vypožičať, tak nech sa s dôverou obráti ku «Kisbirtokosok Országos Földhitelintézet» Budapest, V., Geza-u. 2. (svoj dom). Tento ústav dáva tak malú ako aj veľkú požičku, preto aby bolo spomoženo stredno- a malo-hospodárom. Pre toto požičky už od 300 korún dáva. Kto veľké úroky prinútený je od jeho dlhu platiť, tomu náš ústav s lacnou požičkou ľahko môže pomôcť na jeho ťarchách. Predošlých veriteľov tento ústav s touto požičkou vyplatí, a za lacné peniaze odprávi všetky tie prekážky, ktoré sú s dávaním tejto požičky spojené. Požičky sa dávajú do polovice hodnoty majetku. Keď dlžník poriadne platiť, ústav náš požičku nemôže vypovedať, ale dlžník svoje dlhy bárstedy, lebo v celkosti alebo v častiach bez všetkých pobočných výdavkov môže si splatiť. Pri parcelovaní na pomoci je v každom ohlade. Ústav na jednoduchý list bar komu schotue oinovoda.

Rozmary a žarty.

Prvá pliaga.

Rabín: Povedz mi Izidor, ktorá bola prvá pliaga, ktorú Boh na Egyptčanov poslal?

Izidor: Prvá pliaga, ktorú Boh na Egyptčanov poslal, bola tá, že im židov poslal na krk.

V krčme.

— Či si opitý? — pýtal sa jeden z mokrej štvrti svojho kamaráta.

— Ja nie! A ty?

— Ani ja.

— Tak vtedy na kiego frasa máme už domov ist.

Oznam púte do Maria-Celly.

Ako predošlé časy, tak aj tohoto roku pôjde processia do Maria-Celly zo stolíc trenčianskej, nitrianskej, tekovskej, z obce Rybian dňa 3. mája. Processia pohne sa z domu dňa 3. mája ráno o 10. hodine ku železničnej stanici v Rybanoch. S tým vlakom idu pútnici do Veľkých Topolčian. Tam zostúpia z vlaku a budú čakať na vlak, ktorý o 4. hod. popoludní príde z Prievidze. S týmto vlakom pôjdu do Sarlуска-Üzbég. Tam presadnú na nitriansky vlak, ktorý ide do Lipótváru. V Lipótváre presadnú pútnici na žilinský vlak a s tým sa vezú do Prešporku. Pútnici z okolia môžu sa tu pripojiť ku processii rybianskej. Dňa 4. mája ráno o 4. hodine dorazí sa do Prešporku, o 5. hodine odovzdá sa batozina furmanom a pôjde sa na sv. omšu do kostola velebných otcov Jezuitov. Po sv. omšiach vrátia sa pútnici ku železničnej stanici a o 8. hodine pred obedom ocestujú s vlakom do Viedne, tam odbavia obed, po obede pôjdu pešo do Maria-Lanzendorfu na noc. Dňa 9. mája prídu pútnici do Maria-Celly.

Každý, kto sa chce súčasťiť na tejto púti, nech sa obráti na Bartolomeja Omelku v Rybanoch, ktorý dotyčno púte všemožným vysvetlením každému ochotne posluži. *Bartolomej Omelka*, svetský vodca púte.

Jubilárna púť do Lourdesu. Dvestopäťdesiat pútnikov pohlo sa začiatkom tohoto týždňa z našej vlasti, aby navštívili Lourdes, najchýrejšie milostné miesto Francúzska, kde tohoto roku svätia 50-ročné jubilaum zjavenia sa Panny Marie. Na všeobecnú žiadosť dňa 21. augusta sriaďuje sa ta nová púť pod protektorátom jeho excellencie arcibiskupa kaločského. Ku tejto púti podrobným programom a vysvetlením ochotne slúži technické riaditeľstvo: «Magyar Utazási Vállalat R. T.» Budapest, IV., Eskü-ut 3. a VII., Erzsébet-körut 12.

Krajinská jubilara púť pohne sa dňa 3. mája bežiacieho roku do Lourdesu pod protektorátom osvietenej panej grófký Belovej Szapáry a pod duchovným vodcovstvom veľkomožného pána kanonika Alexandra Gaibl. Návrat pôjde cez Rím, kde behom pobavenia sa

cez tri dni pútnici dostavia sa na poklonu u sv. otca. Smer cesty: Budapest—Viedeň—Salzburg—Innsbruck—Buchs—Einsiedeln—(milostné miesto)—Genf—Lyon—Cette—Lourdes—(milostné miesto)—Ancona—Fiume—Budapest. Ceny: I. trieda 550 korún, II. trieda 450 korún, III. trieda 260 korún. — Zdržovanie sa: Einsiedeln 1 deň, Lyon 1 deň Lourdes 4 dni, Marseile 1 deň, Rím 3 dni, Loretto pol dňa. Prihlásiť sa možno u veľkomožného a prevelebného pána kanonika Alexandra Gaibl (Pozsony, Káptalan-u. 3.). Lehota prihlasov do 25-ho apríla 1908.

Veľkonočné spoločenské výlety.

Z príležitosti veľkonočných sviatkov zaujímavé a lacné spoločenské výlety sriaďuje uhorský cestovateľský podnik u. sp. ktorý nedávno pri súčasťnení sa 250 cestujúcich viedol púť do Lourdesu Prítumne do Rímu a s týmto v spojení do Jeruzalema sriaďuje výlet na 14. apríla. Pri cestovaní do Rímu zvláštnou zaujímavosťou je pobytie tam cez pobožnosti veľkého týždňa a veľkonočné sviatky. Ceny súčasťnenia do Rímu I. tr. 380 kor., II. tr. 310 kor., III. tr. 200 kor. Do Jeruzalema I. tr. 950 kor., II. tr. 740 kor., III. tr. 390 kor. 15. apríla pohne sa výlet do Konštantínopola pri čom cena súčasťnenia je: I. tr. 450 kor., II. tr. 390 kor., III. tr. 280 kor. v týchto cenách obsažené sú zaopatrenie, železnica, loď a iné trovy, Podrobným programom a vysvetlením ochotne slúži.

Magyar Utazási Vállalat R. T.

Budapest, IV., Eskü-ut 3. és VII., Erzsébet-körut 12.

Spisy redakcii zaslané.

Zivot Ježiša Krista, Božského Spasiteľa našeho. Spísal Bernard Schmidt, dekan v Glandorfe. Preložil Ján Krssák, archidiakon a farár v Lutile. Spovolením cirkevnej vrchnosti vydal «Spolok sv. Adalberta» (Vojtecha) v Trnave. Číslo podielových kníh 88. Cena výtisku kartonovaného 4 koruny. Cena výtisku v plátne viazaného 5 korún. — Táto kniha nemala by chybeť v žiadnom katolíckom dome.

Posol Božského Srdca Ježišovho časopis, obrazmi okrášlený k rozmnoženiu úcty božského Srdca. Vychádza u pátrov-jezuitov v Trnave (prešporská stolica) mesačne raz. Predplatná cena na celý rok aj s prílohou 1 koruna 60 halierov. Pre Ameriku 3 koruny. Pre Rusko 2 koruny 50 halierov

Májový venec, čili nábožné rozjímanie ružencových tajomství, ktoré pre májovú pobožnosť ku cti Blahoslavenej Panny Marie uvil Fr. V. Sasínek, jubilarný kňaz biskupstva baňsko-bystrického. Vydal Fr. Richard Oswald, správca fary, censor diecesanský. V Ružomberku. — Tlačou kníhtlačiarne Karola Salvu 1907. — Cena s poštou 1 kor.

Modliaca knižka a spevník. Cieľom rozšírovania maďarskej reči zvlášte pochvalnú myšlienku uskutočnila Sväto-Štefanská Spoločnosť vydaním modlitebnej knižky vo dvoch rečiach. Nemohlo sa doposiaľ získať, aby Slováč, alebo Nemec, ktorý maďarskú reč len lámal, po-

Cerstvú hlavu!

zdravé sny, pevné nervy, svaly a žily máme odkedy známe obcerstvujúceho a liečivého vplyvu Fellerov Elsafluid. — Objednajme ho u V. Eugena Feller, Stubica, Kostolná-ulica 18. (stolica. Záhreb.) **Marian.**

Lacné české perie.

5 kilo nové tmavé driapané 12 kor.

Biele mákké, jak páper 18 kor. — 24 kor.

Biele ako snáh mákké ak páper, driapané 30 kor. 36 kor. Rozposielanie s dobierkou franco; zamenenie a nazpät prijati je pod touti vynimkou dovolené jestli sa poštové útraty vynahradia. — Benedikt Sachsel, Lobes Nr. 135 (pošta Pilsen Čechy.)

Ziadajte si cenník

Zdarma a bezplatne zašlem môj, v slovenskej reči, bohaté ilustrovaný cenník, ktorý viac než 3000 obrazov obsahuje rozličných hodín, zlatých a strieborných predmetov ako aj hudobných nástrojov. — Svajcarsko pôvodný systém Roskopf patent K 5, Registrované «orel» Roskopf nikol remontoar K 7.

I. hodinová fabrika cis a k. dvorný doposielateľ

Hans Konrád Brűx No. 400 (Česko.)

Kupujte rovno od kadlecstva 30.000 metrov

rozičné ostatky, záručno istoprané, ako zeřry, atlasatin, bielizeň postole, oxford, barchent, irlandské tkaniny atď. 3—8 metrov dlhé. Najmenšia odbierka v baliku na poštu 30 metrov

kor. 18.— franko.

Posiela sa len zkusene dobrý tovar. — Vzorky ostatkov nemožno posielať, bo sa zásoba chytro mení.

Kadlectvo plátna a drevenej vlny

Bratia Krejcar, Dobruschka (Čechy).

Vzorky plátna a drevenej vlny franko. — Najlepšia kresťanská obsluha.

2" Borove foršty

odporuča 3—4. — Vagony zdravé na obloky, vykladania magazinov a stodôl, kubik šuch po 70 kraje., na stanici Rózsahegy u Jána Kralicsek.

Pri objednávkách na naše ohlasy, prosíme odvolávať za vždy na náš časopis.

Vincenca Mozsny

dielňa na shotovenie organov

POZSONY

Stefánia-cesta 29. (vo vlastnom dome)

Odporúčia sa k vyhotoveniu každého druhu organov pre kostoly dľa najnovších slohov.

Hotové organy sú vždy k dostaniu!!!

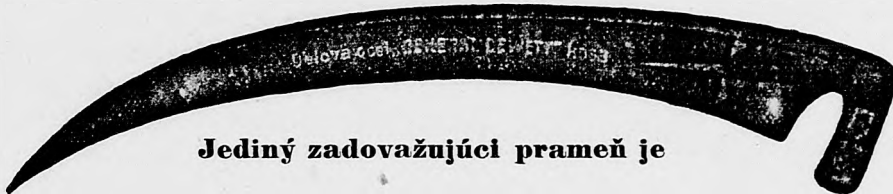
Nápravy prijimaju sa pri najvýhodnejších podmienkach s prevedením a pod zárukou.

Najlepšia kosa na svete je „kosa z delovej ocele generála Devetta“,

ktorá je z najvýbornejších kovov složená shotovená je z najlepšej a najvýbornejšej delovej ocele, a s akou umeleckou vedou je dvojnásobne zahartovaná, že jej možnosť vzdorovania stojí na najväčom stupni a prevyšuje všetko, o sa v tomto obore nachodí.

Ochranná známka.

Jediný zadovažujúci prameň je

PAVEL SOHR, v SOMOGY-SZILL-E,

ku ktorému majú sa zaslať všetky dopisy a objednávky, týkajúce sa kôs generála Devetta

Ceny kosal generála Devetta z delovej ocele sú:

Pri objednaní 5 kusov poštové výdavky znáša firma. Pri objednaní 10 kusov tiež dielňa znáša poštové výdavky a k tomu jednu kosu ešte zdarma zašle. — Za každú kosu z delovej ocele generála Devetta dielňa ručí a nezodpovedajúcu kosu dielňa bez všetkých útrat začaruje (ale zo skúsenosti vieme, že medzi 1000 kusami sa ani jedna zlá nenachodí.) Pravá novota! Vyznačená koša zľahujúcim kľúčom 20 kr. «Diadal» náčinia ku nakutín, kladivko, a penka 85 kr. Amerganský brúsiaci kameň pre kosu na svete najlepší 20 kr.

Objednávky sbierajúcim dáme osobitnú vzácnu výhodu. — Každý nech si žiada cenník na dopisnici.

S kosou z delovej ocele generála Devetta pri jednom brúsení možno na dialku 250—300 krokov kosiť. Jedno nakovanie dostačí na viac dní. Kosa z delovej ocele generála Devetta zhotovená je po ruke

Diamantová ocelová britva trojročnou zárukou za 1 zlatý 50 krajciar. Cenná britvová pošva zdarma.

Koho bolí hlava

nech potrebuje **Beretvás MIGRAIN** pastilly ktoré za 5 minút zastavia i to najkrutejšie bolenie hlavy

Dorába Tomáš Beretvás lekárnik Kispesť.

K dostaniu v každej lekárni a drogerii.

o o o o o

K dostaniu v každej lekárni a drogerii.